

Archiepiscopatvs Et Electoratvs Trevirensis

Abtei Sankt Maximin <Trier>

Avgvstae Trevirorum, 1633

Littera E. N.2. Epistola S. Bernardi, In ordine Epistolarum ipsius 180. ad
Innocentium Papam pro Alberone Archiepiscopo Treuirensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62152](#)

honoratus est, ille opprobrio datus. Quid peccauit Archiepiscopus? prædam Ecclesiæ suæ recuperauit, captiuam Ecclesiam, de manu laicali liberauit. Nunquid, pro bono, redditur malum; & odiu, pro dilectione? Hic, quæso, hinc euigilet oculus pietatis, & semotis paulisper occupationibus, consideret; quantum subreptum sit ei: ut talis, qualem pudet dicere, talem qualem tu ipse nosti, faciat opprobrium vicinis suis, inimicis tuis; Piissime Pater, affectus filialis loquitur. Hucusque condoluimus misero & miserabili Archiepiscopo. Verum ex hoc iam, si non fuerit emendatum, dolor cordis nostri & compassio ex intimis medullis, tota transibit ad illum, per quem potuit emēdari. Sunt & aliæ læsiones præfati Viri, quas cum ei alleuaueritis, Nobis procul dubio laborabis. Quicquid dulcissimi Domini mei nomen deceperat, cor meum exoriat.

Littera E. N.2.

EPISTOLA S. BERNARDI, IN
ordine Epistolarum ipsius 180. ad Innocen-
tium Papam pro Alberone Archiepiscopo Treuirense.

ITerum supplicatio, iterum preces, & decies repetitæ non desinent. Non desistimus, quia non diffidimus: Bonam causam habemus, & æquum Iudicem, qui non cunctabitur euacuare, quod surreptum est, cum apparet, quod verum est, nec poterit inde ridere, qui voluit irridere: sed ut scriptum est, mentita est iniquitas sibi. Hoc solet habere præcipuum Apostolica Sedes; ut non pigeat reuocare, quod à se forte deprehenderit fraude elicitum, non veritate promeritum. Res plena æquitate, & laude digna, ut de mendacio nemo lucretur, præfertum apud Sanctam & Summam Sedem. Hæc sciens,

70 CONFIRM: INNOCENTII II. PAPÆ.

N. 41.
Supplicatio S. Bernhardi pro Archiepiscopo Alberone.

puer vester, securè supplicat pro Treuerensi, & sic instat, non quasi in incertum. Ego quippe, ego hominis illius noui meritæ, causam, intentionem. Propter quod, horum Monachi, eum volunt lapidare? Quia male meruit? sed fideliter astitit, & multum seruuit. Ob causæ Iniustitiam? sed iniustum, nemo nisi iniustus, causabitur; Quod de manu laica vendicavit? immò recuperauit Sedis Episcopali Monasterium, tanquam clauam, de manu Herculis, extorquens in manu fortiori. Ob prauitatem intentionis? sed pium est reformare Religionem in Monasterio, quod ille intendit. Adsit Dominus cordi domini mei, ne iterum possit ei subripi à monachis; non tam (ut simulant) appetentibus libertatem, quam fugientibus disciplinam.

N. 42.
S. Bernhardus sua det reformationem in Monasterio S. Maximini.

CONFIRMATIO SENTENTIAE
Conradi II. ab Innocentio II. Pontifice, Alberoni Archiep: Treuir: anno MCLX. facta.

Innocentius Episcopus, Seruus Seruorum Dei. Venerabili Fratri, Alberoni, Treuireñ: Archiepiscopo, Apostolicæ Sedis Legato, eiusque Successoribus, canonicè substituendis, in perpetuum. Tunc Sancta Mater latatur & exultat Ecclesia, quando tantum fide plenum, industria & charitate roboratum Filium generat & enutrit; qui & eorum fulgore, Superni Numinis Virtutibus plenus, resplendeat, & in cōspectu Romani Pontificis, atque Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiz, Regum, Principum, atque populi Gloriosus, & Reuerendus apparet: Eapropter, Venerabilis in Domino Frater Albero, Treuireñ: Archiepiscope, Apostolicæ Sedis Legate, tuis & multorum Religiosorum prote intercedentium